

Dora mi otvorila oči

„Život Dory ma presvedčil o tom, že každý človek potrebuje stravu, pozornosť, starostlivosť a pocit prijatia,“ rozpráva M. Fernández.

29.03.2022

Som novinár, ale nevenujem sa naplno novinárčine. Mám však webovú stránku, kde sa dvakrát týždenne prinútim udržiavať kontakt s mojou celoživotnou profesiou. Aj svoje súčasné povolanie som si vybral z vlastnej vôle, takže obe považujem za rovnocenné, a keby

som sa mal venovať inému povolaniu, obe by mi chýbali rovnako. Minulý týždeň som videl film, ktorého hlavnými postavami boli novinári. V istom momente sa jeden opýtal druhého, prečo sa rozhodol stať novinárom. Všetko v danej scéne nasvedčovalo tomu, že jeho odpoveď bude veľkolepá. A ak aj nie, tak takmer: „Zo zvedavosti.“ Jednoduché a celkom jasné.

Niečo podobné sa mi stalo, keď som zvažoval možnosť venovať sa domácim prácam a vymeniť klávesnicu za kuchynský stôl. Alebo by som mohol povedať –pero za metlu. *Zvedavosť*. Odhaľovanie záhady, prečo sa žena rozhodne vsadiť všetko na zvyšovanie profesionálnej úrovne úloh, ktoré sa aj dnes v mnohých kruhoch považujú za okrajové z hľadiska dôstojnosti práce. To spravila Dora del Hoyo: otvorila nám oči. Zmenila náš pohľad, aby sme nepohrďali

životnou cestou, ktorá vedie k tomu, že si vážime život druhých ľudí a začíname od naplňovania ich najzákladnejších potrieb: odpočinku, starostlivosti a túžby vrátiť sa čo najskôr domov.

Nikdy som sa s ňou osobne nestretol, ale veľa som o nej počul a čítal. Nie však dosť, lebo keď ide o životy svätých – a myslím, že Dora je jednou z nich – vždy sa nájdu nejaké ďalšie detaily, o ktorých ešte nevieme. Život Dory mi pomohol uvedomiť si, že každému človeku je treba sa venovať, prijať ho, dať mu najesť a starať sa oňho.

V roku 1928 Boh pridol do obrazu ľudských dejín ďalší ťah štetcom. Vtedy dal svätému Josemaríovi pochopiť, že keď každý pracuje vo svojej profesijnej oblasti s profesionalitou a z lásky k Bohu a k druhým, môže dosiahnuť nebo.

To sa stalo aj Dore (a mnohým ďalším), keď videla, že ju Boh žiada, aby vstúpila do Opus Dei. Svoje povolanie, v jej prípade prácu v domácnosti, začala vnímať ako prostriedok, ktorým Boh pôsobí vo svete. A Boh videl, že sa na ňu môže spoľahnúť. Dora však netušila, že táto práca ju zavedie „tak ďaleko“ – bola to diaľnica k svätosti. A netušila ani to, že ju to privedie k takému blízkeму stretnutiu so svätým Josemaríom Escrivom de Balaguerom, a tak sa rozhodla týmto úlohám venovať od príchodu do Ríma až do konca svojich dní a priamo z jeho učenia sa naučila, ako ich vykonávať dobre. Vlastne sám svätý Josemaría povedal: „Najlepšie je to, čo sa pred Bohom robí s najväčšou láskou a čo vedie k bezprostrednému dobru všetkých. Povedzte mi, či jedlo a čistota neprinášajú okamžité dobro pre všetkých.“

Naliehavou výzvou, ktorú nám pápež František adresuje, je, aby sme chránili „náš spoločný domov“ a aby sme chránili svoje domovy. Aby úcta k prírode a ľuďom vyžarovala z každého z nás. Sociálna ekológia začína v rodine a odtiaľ sa postupne rozširuje do ďalších dimenzií. „V rodine sa pestujú prvé návyky lásky k životu a starostlivosti oň, ako je napríklad správne používanie vecí, poriadok a čistota, úcta k miestnemu ekosystému a ochrana všetkých stvorení.“ (Laudato si', č. 213).

Dobre vykonaná domáca práca ovplyvňuje rodinnú atmosféru. A to Dora del Hoyo robila s vášňou. Milovala svoju prácu, lebo milovala rodinu. A vedela, ako túto lásku preniesť na svojich blízkych, a toto želanie svätej ženy sa stalo skutočnosťou: aby naše domovy boli svetlé a radostné.

M. Fernández

.....

pdf | document generated
automatically from [https://](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/dora-mi-otvorila-oci/)
dev.opusdei.org/sk-sk/article/dora-mi-
otvorila-oci/ (06.08.2025)